

lời từ rơi từng hạt ngọc

Cư sĩ Liên Hoa

*Khi ánh bình minh thức giấc
Màn đêm vội buông mình
để ánh sáng chan hoà khắp vũ trụ
những tia nắng bắt đầu
hớn hờ đi chia vui khắp phương trời
như hạt sỏi rơi vào con sông
từng vòng nước khởi từ tâm lan rộng
có những niềm vui nhỏ
bùng vỡ, sẻ chia cho muôn vật
có những tấm lòng
kết thành vầng mây trong xanh
che mát loài người
Bồ tát Quán thế Âm
dịu dàng như bàn tay che chở
thân thương như người mẹ vỗ về con dại
ngọt ngào như dòng suối mát
tâm Ngài là dòng sông ngọt
chúng con là người lữ hành
đi trên vùng đất khô cằn
lòng buồn, tâm xót dạ
thốn thức trước bước đường
cơn mê lộ gọi mời
cần giọt nước cam lồ
tắm tưới tâm đau
bàn tay Ngài vẫn mở rộng
gia tài này là muôn loài
khi cơn đau có mặt
khi mọi người tìm về
hãy hái đem về
thanh tâm nở nụ
Ngài là người mẹ
mở từ tâm cùng khắp
bàn tay cha, chỉ ánh trăng cao
con đường trở về
mặt trăng ở cùng khắp
nhìn lại tâm
trắng xưa vẫn mỉm cười....*

26.03.2010